

Sygn. akt I C 46/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2017 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **M. F.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o odszkodowanie w kwocie 13 866 zł

I/ zasądza od pozwanego (...) **S.A. w W.** na rzecz powoda **M. F.** kwotę **4 563,74 zł** (cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 10 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II/ dalej idące powództwo oddala;

III/ zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę **80,02 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV/ nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa:

- powodowi kwotę 1 888,97 zł,

- pozwanemu kwotę 926,60 zł.

UZASADNIENIE

Powód M. F. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. na swoją rzecz kwoty 13.866 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnianie żądania wskazał, że w dniu 23 sierpnia 2014 roku z należącego do niego pojazdu marki M. C W 204 o nr rej. (...) nieustalony sprawca dokonał kradzieży kompletu opon oraz felg aluminiowych. Mimo zawiadomienia Policji nie udało się wykryć sprawcy kradzieży. Powód posiadał polisę autocasco u pozwanego (Polisa AC (...)) i zgłosił zdarzenie oraz roszczenie o wypłatę należnego odszkodowania. Pozwany, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pod nr (...), w oparciu o Kalkulację Naprawy nr (...) pismem z dnia 03 października 2014 roku poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 10.274,44 zł. Powód w piśmie z dnia 8 października 2014 roku zakwestionował wysokość odszkodowania, wskazując na rażącą dysproporcję pomiędzy nim, a wyceną dokonaną przez (...) Serwis (...) we W. oraz ofertami cenowymi ogumienia odpowiadającego specyfikacji ogumienia skradzionemu powodowi. Powód dodatkowo zarzucił przyjęcie zużycia opon na 50%, gdy skradzione opony i felgi zakupione zostały dwa miesiące przed kradzieżą za kwotę 4500 euro, jako nowe. Pismem z dnia 7 listopada 2014 roku ubezpieczyciel poinformował, iż kosztorys określa szacunkowy koszt naprawy, ulegający ewentualnej

modyfikacji pod warunkiem udokumentowania rzeczywistych kosztów restytucji. Pismem z 17 listopada 2014 roku powód wezwał ubezpieczyciela do wypłaty spornej części świadczenia. Pozwany podtrzymał uprzednie stanowisko, odmawiając zasadności roszczeniu powoda, powołując się na § 17 ust. 5 oraz § 19 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych. Powód wywodzi swoje roszczenie na art. 361 § 1 kc w zw. z art. 805 § 1 kc oraz Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia (...) S. A. Zdaniem powoda podmiot zobowiązany do naprawienia szkody ma obowiązek ją naprawić w takim zakresie, jaki określa wysokość szkody (art. 361 § 2 kc). Zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia zakres posiadanej przez powoda ochrony ubezpieczeniowej obejmował wariant serwisowy, który na podstawie § 19 ust. 1 OWU AC (...) S.A. gwarantuje bezpośrednio ustalenie kosztów naprawy pojazdu na podstawie cen części oryginalnych-serwisowych, tymczasem kalkulacja wykonana jak dla wariantu optymalnego. Obowiązkiem strony pozwanej wynikającym z zawartej z powodem umowy jest pokrycie celowych kosztów niezbędnych dla przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia ubezpieczeniowego. Powód wskazał także na zakres uszkodzeń objętych kalkulacją strony pozwanej, zwracając uwagę na jego niepełność oraz nierzetelność, a przejawiającą się w nieuwzględnieniu części elementów, które w związku z zaistniałą szkodą ulec winny wymianie.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że pojazd pozwanego marki M. o nr rej. (...), w dacie szkody z dnia 23.08.2014 był objęty ubezpieczeniem Autocasco - polisa (...) z sumą ubezpieczenia brutto w kwocie 65000 zł w wariantcie serwisowym. Pozwany ubezpieczyciel wskazał, że do zawartej umowy mają zastosowanie Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych ustalonych uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...), a odszkodowanie powinno być ustalone według zasad określonych w treści umowy ubezpieczenia, w tym treści wskazanych OWU, stanowiących integralną część umowy. Po zgłoszeniu szkody, pozwany wykonał fotografie, sporządził kosztorys naprawy zgodnie z wybranym przez powoda wariantem ubezpieczenia i postanowieniami w OWU. Oszacowane w jego wyniku odszkodowanie 10274,44 zł wypłacono powodowi decyzją z dnia 03.10.2014. Pozwany wskazał, że w przypadku szkody częściowej i wariantcie ubezpieczenia posiadanym przez powoda, odszkodowanie może być szacowane albo na podstawie kalkulacji określonej w § 19 ust. 7 OWU albo z uwzględnieniem sposobu naprawy w wybranym przez poszkodowanego warsztacie napraw lub/i na podstawie przedłożonych faktur/rachunków za naprawę pojazdu według zapisów § 19 ust. 5 i 6 OWU. O tym, według których z wymienionych zasad jest ustalane odszkodowanie decydował wyłącznie powód. Rolą ubezpieczenia AC jest wypłata odszkodowania obliczonego według wariantu wybranego przez ubezpieczającego zgodnie z zapisami umowy. Od powoda zależała decyzja, czy wskaże pozwanemu warsztat dokonujący naprawy i przedłoży faktury za naprawę, czy też zaniecha tych czynności i ograniczy się do odszkodowania obliczonego kosztorysowo przez ubezpieczyciela. Powód nie wskazał żadnego warsztatu napraw ani nie przedłożył dokumentów za naprawę pojazdu. Kalkulacja kosztów naprawy została wykonana z uwzględnieniem: średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) dla miejsca zamieszkania użytkownika pojazdu, cen materiałów lakierniczych z zastosowaniem współczynnika odchylenia wynikającego z uśrednienia kosztów tych materiałów, występujących na polskim rynku (bez narzutów stosowanych przez zakłady naprawcze), cen części zamiennych pochodzących od producentów i importerów pojazdów oraz od dostawców niezależnych; do części zamiennych dla których w bazach systemów eksperckich brak informacji o cenach od dostawców niezależnych, zgodnie z umową ubezpieczenia AC oraz, że zastosowano pomniejszenie cen części oryginalnych serwisowych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu. Pozwany wskazał również powodowi, że zgodnie z zapisami OWU w zakresie wariantu serwisowego, wyższe koszty cen części zamiennych, materiałów lakierniczych oraz stawek za roboczogodzinę, mogą być uwzględnione dopiero po uprzednim uzgodnieniu kosztorysu naprawy z (...) SA, a następnie przedstawieniu faktur dokumentujących dokonanie naprawy pojazdu. Powód nie przedstawił żadnych rachunków i faktur ani nie wskazał wybranego warsztatu naprawy. Powód nie przedłożył dokumentów naprawy pojazdu, zatem nie ma w świetle umowy ubezpieczenia uprawnienia do kwestionowania oszacowania przez pozwanego szkody kosztorysowo skoro taka nastąpiła zgodnie z zasadami wiążącej strony umowy.

Powód nie przedłożył faktur ani rachunków za naprawę pojazdu, zatem zgodnie umową ubezpieczenia w wariantcie ubezpieczenia posiadanym przez powoda poprzestano na oszacowaniu odszkodowania na podstawie kalkulacji (...)

S.A. w systemie eksperckim, zgodnie z zapisem § 19 ust. 7 OWU. Zgodnie z § 19 ust. 2 OWU koszty naprawy pojazdu są ustalane w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód jest właścicielem pojazdu marki M. C W 204 o nr rej. (...). Pojazd został ubezpieczony przez powoda u strony pozwanej w wariantcie serwisowym na okres od 07 lipca 2014 r. do 6 lipca 2015 r., co zostało potwierdzone polisą AC (...). Aneksem z dnia 08 lipca 2014 r. zmieniono dane dotyczące przedmiotu ubezpieczenia w zakresie danych dotyczących felg wskazując jako prawidłowe „felgi aluminiowe 18 cali 5-cio śrubowe 6-cio ramienne M. (...)” kupione przez powoda w dniu 25.06.2014 r. wraz oponami P. (...) w Austrii za sumę 4.500 euro. W nocy z 22/23 sierpnia 2014 r. nieustalony sprawca dokonał kradzieży kompletu kół (felg aluminiowych wraz z oponami) oraz uszkodzeniu uległy elementy nadwozia pojazdu. Mimo zawiadomienia Policji nie udało się wykryć sprawcy kradzieży. Powód zgłosił pozwanemu, jako ubezpieczycielowi, zaistnienie zdarzenia i roszczenie o wypłatę należnego z tytułu posiadanej umowy odszkodowania. Pozwany zarejestrował przedmiotową szkodę pod nr (...), a następnie po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego dokonał kalkulacji naprawy nr (...) i pismem z dnia 03 października 2014 roku przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 10.274,44 zł w wariantcie optymalnym. Powód nie przedstawił pozwanemu w toku likwidacji szkody rachunków, bądź faktur VAT dokumentujących zakres i wartość dokonanej naprawy, ani nie zdecydował się na wybór warsztatu naprawczego i rozliczenie bezgotówkowe kosztów naprawy.

(fakty niesporne)

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu oceny technicznej pojazdów samochodowych oraz szacowania wartości pojazdów samochodów Z. G., w opinii pisemnej uzupełniającej z dnia 15 lutego 2017 r., ustalił wysokość szkody w wariantcie optymalnym, z uwzględnieniem okresu eksploatacji pojazdu lub jego części, na sumę 14 838,18 zł. Okres eksploatacji pojazdu wynosił 5 lat i 7 miesięcy, natomiast okres eksploatacji felg aluminiowych wraz z oponami wynosił 2 miesiące od daty zakupu.

Dowód: opinia biegłego z dnia 15.02.2017 r.

Sąd zważył, co następuje:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że powództwo jest częściowo zasadne. Podstawa rozstrzygnięcia między stronami wynikała z łączącej strony umowy w zakresie ubezpieczenia dobrowolnego auto-casco potwierdzonego polisą (...), OWU AC i art. 805 k.c. i art. 817 k.c.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia właściwego sposobu ustalania wysokości odszkodowania za uszkodzenia i kradzież kół z pojazdu powoda.

Podkreślić należy, że powód wywodził roszczenie z łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco, co ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela – zgodnie z § 2 pkt 1 - polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Odszkodowanie, o jakim mowa w art. 805 k.c., nie jest tożsame z unormowaniem określonym w art. 361-363 k.c., na które powołuje się powód. W art. 805 k.c. mowa jest o „określonym odszkodowaniu”, czyli ustalonym wedle reguł ustalonych (określonych) w umowie ubezpieczenia i ogólnych warunkach ubezpieczenia. Stosownie do ogólnych warunków ubezpieczenia, stanowiących integralną część stosunku prawnego łączącego strony, w zależności od sposobu ustalenia rozmiaru szkody przyjętego w umowie ubezpieczenia, ustalenie rozmiaru szkody częściowej może nastąpić w wariantcie optymalnym lub serwisowym. W umowie powód wybrał i opłacił składkę za wariant serwisowy. Jednak w przypadku przyjęcia wariantu serwisowego ustalenie rozmiaru szkody następować miało w oparciu o przedłożone

rachunki lub faktury VAT dokumentujące naprawę pojazdu, według uprzednio uzgodnionych kosztów i sposobu naprawy pojazdu (§ 19 ust. 5 OWU). W niniejszej sprawie powód nie przedłożył żadnych rachunków czy faktur VAT dokumentujących naprawę lub nabycie w miejsce skradzionych nowych elementów pojazdu. W takiej sytuacji domaganie się odszkodowania zgodnie z cenami części oryginalnych serwisowych wg. systemu A. lub E. należy uznać za nieuzasadnione. W § 19 ust. 5 OWU również w wariantcie serwisowym wymagane jest udokumentowanie rachunkami lub fakturami VAT w zakresie kosztów robocizny, części zamiennych i materiałów lakierniczych oraz tzw. normaliów, a skoro powód nie przedstawił faktur dokumentujących koszt naprawy, zgodnie z warianttem serwisowym, podstawą wyliczenia i wypłaty odszkodowania - dla wyceny części – winien być zastosowany wariant optymalny, o czym stanowi § 19 ust. 7 pkt 3 OWU. Z kolei w wariantcie optymalnym (§ 19 ust. 3 pkt. 2 a) OWU) należy zastosować ceny części oryginalnych, serwisowych, ale pomniejszonych o wskaźniki zależne od okresu eksploatacji, a mianowicie do 3 lat o 30%, powyżej 3 do 5 lat o 45%, powyżej 5 do 8 lat o 55% i powyżej 8 lat o 60%.

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej Z. G., koszty naprawy samochodu powoda w wariantcie optymalnym wynoszą 14 838,18 zł. W takiej też wysokości winno zostać ustalone odszkodowanie należne powodowi, a uwzględniając, iż pozwany wypłacił powodowi część należnego odszkodowania w kwocie 10 274,44 zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 563,74 zł (14 838,18 zł – 10 274,44 zł = 4 563,74 zł). Nie ma racji pozwany usiłując zastosować do skradzionych kół pojazdu pomniejszenie uwzględniające okres eksploatacji całego pojazdu, gdy same koła nabyte zostały przez powoda w Austrii w czerwcu 2014 r., na dwa miesiące przed kradzieżą, a pozwany nie wykazał, by były to elementy używane w takim stopniu, jak cały pojazd pochodzący z 2008 r., bądź większym niż 30% dla okresu eksploatacji do 3 lat. Powód nie kupił tych kół w sieci dealerskiej lub sklepowej, lecz w obrocie wtórnym, prywatnym (udokumentowany zakup umową sprzedaży), zatem nie przedstawił dowodu, że były to koła zupełnie nowe, nieużywane. Niemniej jednak, ponieważ pozwany nie wykazał, by były zużyte w 50%, co sam przyjmował przy własnej wycenie, należało przyjąć, że ich wartość podlegała pomniejszeniu jak dla okresu eksploatacji do 3 lat, czyli o 30%.

Podobnie orzekł Sąd Okręgowy w Suwałkach w wyroku z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie o sygn. akt I Ca 81/16, „jeżeli powód chciał ustalenia szkody w wariantcie serwisowym winien przedłożyć faktury VAT lub rachunki dokumentujące koszt naprawy. Nie można natomiast opierać się na kosztorysie wykonanym przez rzeczoznawcę na prywatne zlecenie powoda. Powyższe stanowi wystarczający argument dyskwalifikujący zasadność wniesionego powództwa, w którym poszkodowany domagał się ustalenia szkody w wariantcie serwisowym, a przy którym to wyborze nie wykazał wysokości świadczenia, bowiem nie przedłożył ani rachunków ani faktur VAT, dokumentujących fakt naprawy pojazdu.” Pogląd ten Sąd w niniejszej sprawie całkowicie podziela, wskazując dodatkowo, że ustalenia opinii biegłego obejmujące wysokość szkody w wariantcie serwisowym tzw. pełnym nie mogą być wykorzystane przy ustaleniu wysokości odszkodowania, gdyż celem umowy ubezpieczenia auto-casco nie jest przywrócenie wartości rynkowej pojazdu, na co powołuje się powód, lecz wypłata określonego w umowie świadczenia i odwoływanie się do zakresu odpowiedzialności ubezpieczyciela, jak przy odpowiedzialności cywilnej sprawcy nie jest prawidłowe. Nie może więc powód domagać się odszkodowania przy wariantcie serwisowym poprzez kalkulację naprawy w tym wariantcie, zarówno wtedy, gdy nie naprawił pojazdu w ogóle, jak i wówczas, gdy naprawił pojazd, a nie przedłożył faktur VAT. Wówczas – jak wskazano wyżej – należne odszkodowanie ustala się w wariantcie optymalnym, z pomniejszeniem cen części oryginalnych o okres użycia wskazany w OWU. W przypadku przedłożenia faktur VAT możliwa jest kalkulacja i uzupełnienie odszkodowania, o czym stanowi § 19 ust. 7 in fine OWU.

Za rzeczywistą szkodę odpowiadać może wyłącznie sprawca kradzieży, do którego powód mógłby wystąpić o pokrycie różnicy pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym z ubezpieczenia dobrowolnego i należnym na podstawie odpowiedzialności za czyn niedozwolony, a pozwany z regresem ubezpieczeniowym.

Mając powyższe argumenty faktyczne i prawne na względzie Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku oddalając dalej idące powództwo (pkt. II). Sąd uwzględnił roszczenie odsetkowe powoda, gdyż pozwany zaniżając odszkodowanie w swojej kalkulacji pozostawał w opóźnieniu już od daty 4 października 2014 r., co znajduje uzasadnienie w treści art. 481 k.c. i art. 817 § 1 k.c. oraz § 77 ust. 1 OWU.

Ponieważ Sąd uwzględnił żądanie pozwu częściowo, a mianowicie w 32,91%, koszty procesu podlegały stosunkowemu rozdzieleniu, stosownie do art. 100 k.p.c. Skoro powód poniósł koszty w wysokości 4677,53 zł i wygrał spór w 32,91%, to należne mu koszty wynoszą 1 539,37 zł. Natomiast koszty poniesione przez pozwanego wynosiły 2417 zł, a pozwany wygrał spór w 67,09%, to należne mu koszty wynoszą 1 619,39 zł. Odliczając więc od kosztów należnych pozwanemu 1 619,39 zł koszty powoda 1 539,37 zł, koszty podlegające zwrotowi należne pozwanemu wynoszą 80,02 zł i taką kwotę Sąd zasądził w pkt. III sentencji wyroku.

Ponieważ częściowo wydatki na koszty opinii biegłego poniósł tymczasowo Skarb Państwa w części nie znajdującej pokrycia w uiszczonych zaliczkach, kwota ta 2 815 zł podlega uiszczeniu przez strony stosownie do wyniku sporu, czyli w proporcjach 67,09% powód (tj. 1888,97 zł) i 32,91% pozwany (926,60 zł), o obowiązku tym, na podstawie art. 83 ust. 2 i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd orzekł w pkt. IV wyroku.